

ВИСНОВОК **на проект Закону України** **«Про право на цивільну вогнепальну зброю»**

Метою законопроекту, як зазначено в пояснювальній записці до нього, є

- *«посилення дотримання режиму законності в питаннях визначення правового режиму власності на зброю, закріплення основних прав та обов'язків громадян і юридичних осіб щодо виробництва, набуття, володіння, розпорядження та використання зброї і боєприпасів, врегулювання інших суспільних відносин, що безпосередньо з цим пов'язані».*

Відповідно до вказаної мети пропонується прийняти законодавчий акт, в якому визначатимуться:

- класифікація цивільної вогнепальної зброї;
- загальні засади здійснення прав і виконання обов'язків власників цивільної вогнепальної зброї;
- порядок отримання права на цивільну вогнепальну зброю та боєприпаси;
- порядок страхування цивільної відповідальності власників цивільної вогнепальної зброї тощо.

Поданий на розгляд законопроект **не включений до Плану законопроектної роботи Верховної Ради України на 2021 рік**, затвердженого постановою Верховної Ради України від 02.02.2021 № 1165-ІХ.

Разом з тим, до цього Плану включений проект Закону України «Про обіг зброї у цивільному обороті» (п. 318).

Головне управління, проаналізувавши законопроект, погоджується з актуальністю та необхідністю законодавчого регулювання обігу зброї, у тому числі і вогнепальної, разом з тим, щодо положень проекту вважає за доцільне висловити наступні зауваження і пропозиції.

Зауваження і пропозиції загального характеру

1.

В якості обґрунтування необхідності прийняття поданого законопроекту у пояснювальній записці до нього вказується на те, що

- *право людини на життя, життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і особиста безпека належать до природніх прав людини і повинні захищатись у демократичній, правовій країні усім масивом нормативно-правових актів. Конституція України (ст. ст. 3, 27, 29, 30 Конституції України) та норми інших галузей права (н-д, ст. 36 Кримінального кодексу України) відповідним чином забезпечують охорону цих природніх прав.*

Однак це є вкрай недостатнім і потребує подальшого правового вдосконалення.

Одним із шляхів вирішення цієї проблеми є

- *ухвалення закону, який врегульовуватиме питання забезпечення громадянами держави права на активний особистий захист свого життя та здоров'я, а також життя та здоров'я навколишніх від злочинних посягань, в стані крайньої необхідності за допомогою вогнепальної зброї, а також приведення існуючого нормативного регулювання в питанні зброї у відповідність до норм Конституції.*

Разом з тим,

- зазначене обґрунтування (щодо необхідності ухвалення закону, *«який врегульовуватиме питання забезпечення громадянами держави права на активний особистий захист ... за допомогою вогнепальної зброї»*) **не в повній мірі узгоджується зі змістом положень законопроекту.**

Зокрема,

- законопроектом надається право на придбання у власність короткоствольної вогнепальної зброї (пістолетів, оскільки придбання та використання револьверів забороняється) **лише обмеженій групі громадян** (спортсменів) і фактично лише для використання для занять спортом, а **не для самозахисту**, оскільки зберігання такої зброї передбачено лише в стрілецькому тирі або на стрільбищі (див. зауваження до ст. ст. 21, 31 проекту);
- надання **травматичної зброї** пропонується **обмежити**;
- транспортування зброї має відбуватися з розрядженими магазинами, що **унеможливило застосування зброї задля самозахисту** у випадку

крайньої необхідності тощо.

2.

У законопроекті (ч. 4 ст. 7) пропонується передбачити можливість нагородження іменною та відомчою вогнепальною зброєю **будь-яких фізичних осіб**.

При цьому,

- на такі нагородження будуть поширюватись **лише загальні обмеження** щодо видачі Посвідчення власника зброї, передбачені у ч. 2 ст. 21 проекту.

На нашу думку,

- надання відповідної зброї має бути саме **нагородженням**, а, отже, має здійснюватися лише з передбачених законом підстав, а нагороджуватись **повинні лише особи**, які *причетні до діяльності відповідних структур та відомств і мають певні заслуги, які стосуються цієї діяльності*.

3.

Звертаємо увагу, що поданий законопроект

- потребує узгодження із приписами **Протоколу проти незаконного виготовлення та обігу вогнепальної зброї**, її складових частин і компонентів, а також боеприпасів до неї, який доповнює **Конвенцію Організації Об'єднаних Націй проти транснаціональної організованої злочинності**, затвердженого Резолюцією 55/255 Генеральної Асамблеї від 31.05.2001 (далі – **Протокол**), до якого Україна приєдналася на підставі Закону від 02.04.2013 № 159-VII.

У першу чергу, такого узгодження потребує:

- **термінологія законопроекту** (див. зауваження до ст. 1 проекту).

Крім того,

- у проекті **відсутні положення** щодо порядку маркування вогнепальної зброї (ст. 8 Протоколу), обміну, міжнародного співробітництва щодо

незаконного обігу зброї (ст. 12 Протоколу), щодо брокерів та брокерських операцій з метою запобігання та протидії незаконному виготовленню та обігу вогнепальної зброї, її складових частин і компонентів (ст. 15 Протоколу).

4.

Ряд приписів законопроекту, зокрема, щодо виплати компенсації особі, у якої вилучають зброю органи Національної поліції, у зв'язку із припиненням дії Посвідчення власника зброї (п. 6 ст. 25 проекту), відшкодування вартості зброї або боєприпасів спадкоємцю (після її продажу), який відмовився від прийняття у спадщину вказаного майна (п. 3 ст. 30 законопроекту), а також виплати компенсації особі, яка зберігає заборонену до обігу зброю та здала її до органів Національної поліції (п. 6 Прикінцевих та перехідних положень), потребують уточнення у частині визначення суб'єктів, які здійснюватимуть виплату такої компенсації, та джерел її фінансування.

Крім того,

- реалізація зазначених положень законопроекту, а також положень щодо створення та ведення Єдиного державного реєстру цивільної зброї **може потребувати додаткових видатків з державного бюджету**, однак **фінансово-економічне обґрунтування** (включаючи відповідні розрахунки), яке вимагається ч. 3 ст. 91 Регламенту Верховної Ради України, **до проекту не додано**.

Зауваження і пропозиції до окремих положень законопроекту

До преамбули

1.

У преамбулі до проекту визначається зміст та сфера дії Закону, що певним чином **дублює інші структурні частини законопроекту**, зокрема ст. 2, де також визначається сфера дії Закону.

Крім того,

відповідно до правил законодавчої техніки преамбула розміщується на початку законопроекту «у разі якщо треба особливо наголосити на мотивах законодавця, історичному контексті чи інших обставинах, які слугують причиною прийняття закону та/або мають братися до уваги в подальшому правозастосуванні чи тлумаченні змісту закону для розуміння завдань, які ставить перед собою законодавець, та обраних ним у законі способів їх досягнення ... При цьому правові норми до преамбули не включаються»¹.

2.

У абз. 2 преамбули вказується, що

- «вимоги цього Закону не поширюються на придбання, зберігання, облік та використання вогнепальної зброї, бойових припасів до неї, утримання стрілецьких тирів, стрільбищ та стендів у Збройних Силах України, військових формуваннях створених відповідно до законодавства України, органах та навчальних закладах Служби безпеки України та Міністерства внутрішніх справ України».

Однак, при цьому,

- в преамбулі відсутнє застереження щодо непоширення зазначених вище положень на придбання, зберігання, облік та використання вогнепальної зброї, бойових припасів до неї у правоохоронних органах, які також не використовують цивільну вогнепальну зброю.

До ст. 1

1.

Як уже зазначалося вище, **понятійний апарат законопроекту варто узгодити з визначенням відповідних термінів**, якими оперує *Протокол*.

Зокрема, **це стосується визначення термінів**

- «вогнепальна зброя» (абз. 7 п. 1 ст. 1 проекту, п. «а» ст. 3 Протоколу (у якому визначається аналогічний термін)),

¹ Правила оформлення проектів законів та основні вимоги законодавчої техніки (Методичні рекомендації) // Видання четверте, виправлене і доповнене. Київ – 2014. URL: http://static.rada.gov.ua/site/bills/info/zak_rules.pdf

- «основні частини вогнепальної зброї» (абз. 41 п. 1 ст. 1 проекту, п. «с» ст. 3 Протоколу (який оперує терміном «складові частини і компоненти»)), «бойові припаси» (абз. 3 п. 1 ст. 1 проекту), п. «с» ст. 3 Протоколу (який оперує терміном «боеприпаси»)),
- «обіг зброї» (абз. 39 п. 1 ст. 1 проекту, п. «е» ст. 3 Протоколу, який оперує терміном «незаконний обіг»)),
- «виробництво (виготовлення) зброї» (абз. 5 п. 1 ст. 1 проекту, п. «д» ст. 3 Протоколу (який оперує терміном «незаконне виготовлення»)).

2.

У законопроекті поряд з терміном **«цивільна вогнепальна зброя»** застосовуються терміни

- **«вогнепальна цивільна зброя»** (п. 3 ст. 2 проекту),
- **«вогнепальна зброя»** (ст. ст. 1, 8, 15, 21, 26, 28, 29, 33 проекту),
- **«цивільна зброя»** (ст. ст. 1, 2, 27 проекту),
- **«зброя»** (ст. ст. 1, 9, 19 25 проекту),
- а також похідні від них поняття,

що створює можливість неоднакового тлумачення приписів законопроекту, а також утруднює їх розуміння і застосування на практиці.

3.

Законопроект передбачає існування фактично одного дозвільного документу на вогнепальну зброю, а саме Посвідчення власника зброї (п. 1 ст. 1, ст. 19 проекту).

При цьому, відповідно до ч. 1 ст. 18 проекту «право власності на цивільну вогнепальну зброю, її основні частини, засоби зменшення гучності пострілу та бойові припаси до неї набувається *виключно* за наявності Посвідчення власника зброї з отриманою відповідною категорією зброї».

Однак **застосування такої назви, як «Посвідчення **власника** зброї», викликає сумніви.**

- Адже документ на володіння або користування зброєю повинні мати і особи, які не є її власниками (ч. 9 ст. 26), але використовують її (наприклад, співробітники суб'єктів охоронної діяльності, про яких йде мова у ч. 13 ст. 34 проекту). Надання таким особам Посвідчення власника зброї виглядає нелогічним, тим більш, що власником зброї у цих випадках зазвичай є відповідна юридична особа, якій і видається Посвідчення власника на цю зброю.

Викладене свідчить про необхідність або запровадження ще одного виду дозвільних документів на зброю (для осіб, які не є власниками зброї) або ж зміни назви документу, який уже передбачений у проекті.

4.

Викликає, на наш погляд, певний сумнів коректність вказівки законопроекту на те, що

- гладкоствольна короткоствольна вогнепальна зброя (травматична) споряджається для стрільби патронами травматичної дії, спорядженими гумовими чи аналогічними за своїми властивостями металевими снарядами не смертельної дії (абз. 9 п. 1 ст. 1 проекту), оскільки відомі випадки, коли застосування цієї зброї призводило до смерті².

5.

Слід уточнити визначення терміну «пневматична зброя», під яким розуміється «невогнепальна зброя калібру більше 4,5 мм і швидкістю польоту снаряду більше 100 м/с, в якій снаряд приводиться в рух за рахунок стисненого газу або суміші газів» (абз. 51 п. 1 ст. 1 проекту).

- Адже за такого визначення у цю категорію може потрапити інвентар для страйкболу, який має калібр 6 мм, а деякі зразки у вільному продажу мають початкову швидкість польоту кульки понад 100 м/с.

6.

² Трагедія в Кривому Озері.// Слідство-Інфо. 28.08.2017. URL: <https://www.slidstvo.info/articles/trahediya-v-kryvomu-ozeri/>

Вважаємо зайвою у визначенні терміну «транспортування зброї та бойових припасів» вказівку на те, що «повний перелік вимог для транспортування зброї та бойових припасів для кожної моделі цивільної вогнепальної зброї встановлюється Міністерством внутрішніх справ України» (абз. 66 п. 1 ст. 1 проекту),

- оскільки цей припис не розкриває сутності вказаного терміну.

Крім того, викликає сумнів

- практична можливість і доцільність врегулювання повного переліку вимог для транспортування кожної моделі вогнепальної зброї.

До ст. 2

1.

Редакція ст. 2 проекту **потребує структурного доопрацювання**, оскільки її **пункти і підпункти позначаються однаковими цифрами**, що ускладнює її розуміння та практичне застосування.

2.

Вказана стаття містить внутрішні суперечності.

Так, пп. 6 п. 1 цієї статті передбачено введення *спеціального обігу* вогнепальної зброї.

Відповідно до п. 1 ст. 9 у *спеціальному обігу* перебуває зброя, прийнята на озброєння Збройних Сил України та Міністерства внутрішніх справ України, інших утворених відповідно до законів України військових формувань, правоохоронних та розвідувальних органів, органів спеціального призначення з правоохоронними функціями, Національного банку України, інших державних органів, яким відповідно до законодавства дозволено користуватися зброєю в порядку, встановленому цим Законом та іншими законодавчими актами України.

Проте,

- відповідно до преамбули до проекту **«вимоги цього Закону не**

поширюються на придбання, зберігання, облік та використання вогнепальної зброї, бойових припасів до неї, утримання стрілецьких тирів, стрільбищ та стендів у Збройних Силах України, військових формуваннях створених відповідно до законодавства України, органах та навчальних закладах Служби безпеки України та Міністерства внутрішніх справ України».

До ст. 6

У пп. 1.1 п. 1 ст. 6 проекту до виробів, які конструктивно схожі зі зброєю і перебувають у цивільному обігу, пропонується віднести пневматичну зброю калібру до 4,5 мм (включно) і швидкістю польоту металевого елемента до 100 м/с (включно) та **бойові припаси** до неї.

Однак, звертаємо увагу, що

- відповідно до абз. 3 п. 1 ст. 1 законопроекту **бойові припаси** визначаються як «спеціально виготовлені вироби одноразового використання, призначені для проведення пострілу із вогнепальної зброї снарядом, що одержує направлений рух у стволі за рахунок енергії, що утворюється при згорянні порохового металевого заряду чи спеціальних горючих сумішей, та має достатню кінетичну енергію для ураження цілі, що знаходиться на визначеній відстані».

Таким чином, називати кулі, що використовуються для стрільби з пневматичної зброї, **«бойовими припасами»** некоректно.

До ст. 7

Положення ч. 4 ст. 7 проекту, згідно з яким

- «фізичні особи можуть бути нагороджені відзнакою «Іменна вогнепальна зброя» та відомчою заохочувальною відзнакою «Вогнепальна зброя» цивільною вогнепальною зброєю будь-якої категорії, крім категорії А», на нашу думку, є **невиправданим** (докладніше див. п. 2 Зауважень і пропозицій загального характеру).

До ст. 8

Не зовсім зрозумілими є мотиви заборони для цивільного обігу

- гладкоствольної короткоствольної вогнепальної зброї, призначеної для стрільби патронами, спорядженими гумовими чи аналогічними за своїми властивостями металевими снарядами несмертельної дії (травматичну зброю) **калібром менше 6 міліметрів** (пп. 1.5. п. 1 ст. 8 проекту), **адже обіг аналогічної зброї більшого калібру не забороняється, хоча вона становить більшу небезпеку і може завдати більш тяжких травм.**

До ст. 9

1.

Згідно з п. 1 ст. 9 проекту

«у спеціальному обігу перебуває зброя юридичних осіб, якщо інформація про неї віднесена до державної таємниці, а також зброя, прийнята на озброєння Збройних Сил України та Міністерства внутрішніх справ України, інших утворених відповідно до законів України військових формувань, правоохоронних та розвідувальних органів, органів спеціального призначення з правоохоронними функціями, Національного банку України, інших державних органів, яким відповідно до законодавства дозволено користуватися зброєю в порядку, встановленому цим Законом та іншими законодавчими актами України».

Проте

вказаний припис не узгоджується з п. 2 ст. 2 проекту, де вказується, що

дія цього Закону не поширюється на зброю та бойові припаси, не віднесені до цивільної вогнепальної зброї та бойових припасів,

а також з преамбулою до проекту, відповідно до якої

«вимоги цього Закону не поширюються на придбання, зберігання, облік та використання вогнепальної зброї, бойових припасів до неї, утримання стрілецьких тирів, стрільбищ та стендів у Збройних Силах України, військових формуваннях створених відповідно до законодавства України, органах та навчальних закладах Служби

безпеки України та Міністерства внутрішніх справ України».

Крім того,

- зі змісту вищенаведеного припису незрозуміло, яка саме вогнепальна зброя мається на увазі – цивільна вогнепальна зброя чи стрілецька (бойова, спеціальна) зброя, яка теж відноситься до вогнепальної зброї, але не є цивільною вогнепальною зброєю.

2.

Викликає зауваження пропозиція включення вогнепальної зброї, яка перебуває у спеціальному обігу і є табельною (службово-штатною) зброєю **для всіх військових формувань і правоохоронних органів**, у відповідний (спеціальний) розділ **Єдиного державного реєстру цивільної вогнепальної зброї** (далі – **Реєстр**), з огляду на можливі ризики для національної безпеки.

На нашу думку, облік такої зброї має здійснюватися окремо відповідними органами державної влади з дотриманням вимог секретності.

Якщо ж відомості про таку зброю будуть включені до Реєстру, то у разі несанкціонованого доступу до нього сторонні особи матимуть змогу отримати інформацію про кожну занесену до Реєстру одиницю відповідної зброї, яка знаходиться на озброєнні, наприклад, певної частини (або навіть і підрозділу) Збройних Сил України.

До ст. 19

Певного коригування потребує п. 1 ст. 19 проекту, відповідно до якого

- у Посвідченні власника зброї вказується інформація про фізичну або юридичну особу, якій надано право на цивільну вогнепальну зброю, а також **вказується категорія (категорії) зброї, яку (які) така особа отримала**. Оскільки вказаний дозвільний документ надається **до придбання зброї**, слід уточнити, що у ньому вказується категорія (категорії) зброї, яку особа **має право** **набути** у власність.

До ст. 21

Відповідно до п. 4 ст. 21 проекту

- «право на отримання ... **вихолощеної зброї** мають особи, які досягли 18-річного віку **та пройшли відповідне навчання поводження зі зброєю** та відповідають вимогам, зазначеним у частині першій цієї статті», тобто, не мають медичних протипоказань до поводження зі зброєю і не притягались до кримінальної та адміністративної відповідальності за статтями Кримінального кодексу України або Кодексу України про адміністративні правопорушення, зазначеними у пп. 1.2, 1.3 п. 2 цієї статті.

Проте

- відповідно до абз. 6 п. 1 ст. 1 проекту **вихолощена зброя** – зброя, що імітує постріл з вогнепальної зброї, виготовлена шляхом спеціального пристосування конструкції вогнепальної зброї **до стрільби лише холостими патронами, з яких неможливо зробити постріл снарядом, що здатний уразити ціль.**

Враховуючи це, виглядає дещо сумнівним встановлення вимоги щодо проходження навчання в якості умови отримання вихолощеної зброї.

До ст. 22

Відповідно до п. 10 ст. 22 проекту

- «звільняються від проходження курсів з вивчення матеріальної частини зброї, правил поводження з нею та її застосування **атестовані працівники** правоохоронних органів або військових формувань, **колишні атестовані працівники** правоохоронних органів або військових формувань, звільнені у відставку або в запас по некомпрометуючим підставам ...».

Звертаємо увагу, що словосполучення **«атестовані працівники»** використовувалось стосовно працівників правоохоронних органів у ст. 9 Закону «Про міліцію» (який втратив чинність відповідно до Закону України від 02.07.2015 № 580-VIII «Про Національну поліцію»).

Загалом, військові формування комплектуються військовослужбовцями та працівниками відповідних формувань (див., наприклад, ст. 5 Закону України «Про Збройні Сили України»).

Таким чином, чинні законодавчі акти термін «*атестовані працівники*» не визначають і не застосовують, а, отже, його використання у проекті є некоректним.

До ст. 26

1.

Відповідно до п. 4 ст. 26 проекту

- юридичні особи, які мають ліцензію на діяльність тирів та стрільбищ, виробництво цивільної зброї і бойових припасів до неї, мають право на набуття необмеженої кількості цивільної вогнепальної зброї всіх категорій і навіть автоматичної, оскільки обмежується лише кількістю одиниць вогнепальної зброї категорії А однієї моделі (5 одиниць), проте **кількість моделей вогнепальної зброї цієї категорії не обмежена.**

На наш погляд, більш доречним вбачається підхід за якого законом встановлюватиметься гранична чисельність зброї, яка зможе знаходитись у власності юридичної особи приватного права.

2.

Виглядає сумнівною доцільність

- покладання у п. 9 цієї статті на орган Національної поліції України повноважень щодо погодження укладення трудового (цивільно-правового) договору юридичної особи з фізичною особою на право користуватися зброєю та бойовими припасами до неї, які належать такій юридичній особі, наділяє Національну поліцію **невластивими функціями** (див. Закон України «Про Національну поліцію»).

На нашу думку,

- якщо фізична особа має право на набуття у власність зброї відповідної категорії та отримала передбачене проектом посвідчення власника зброї, то підстави для запровадження обмежень на укладення з такою особою згаданого вище трудового (цивільно-правового) договору відсутні.

Крім того,

- оскільки приватні суб'єкти надання охоронних послуг фактично виконують таку ж діяльність, яку на оплатній основі виконує поліція охорони (яка відповідно до п. 4 ч. 3 ст. 13 Закону України «Про Національну поліцію» є складовою частиною Національної поліції України), то **повноваження Національної поліції, про які йдеться у ч. 9 цієї статті, виглядають не сумісними з принципом об'єктивності та неупередженості здійснення державного нагляду (контролю), про який йде мова у ст. 3 Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності».**

До ст. 28

1.

На нашу думку, положення цієї статті потребують істотного коригування з огляду на міркування, висловлені у п. 2 Загальних зауважень цього висновку.

До того ж, **у законопроекті** (зокрема, й у цій статті) **не визначено**,

- чи повинні особи, що мають нагородну зброю, на загальних підставах проходити її перереєстрацію, перевірку стану користувачів такої зброї, а
- так само не визначені підстави для позбавлення права на таку зброю, а
- також не обмежено кількість «нагородної» зброї, яка може надаватись в одні руки.

До ст. 31

1.

Вбачається досить суперечливим положення абз. 2 п. 1 ст. 31 проекту про те, що

- **«вогнепальна зброя категорії С, яка відповідно до особливостей цього закону належить фізичним особам, за виключенням нагородної**

вогнепальної зброї, не може зберігатися за місцем проживання чи іншого володіння власника та повинна бути передана на зберігання в стрілецький тир або стрільбище».

Відповідно до ст. 319 Цивільного кодексу України власник володіє, користується, розпоряджається своїм майном на власний розсуд.

Власник має право вчиняти щодо свого майна будь-які дії, які не суперечать закону.

Усім власникам забезпечуються рівні умови здійснення своїх прав.

- Однак у проекті до власників іменної нагородної вогнепальної зброї не висувається таких вимог щодо зберігання їх зброї як до інших фізичних осіб
- власників вогнепальної зброї категорії С.

2.

На нашу думку, **потребують доопрацювання положення щодо встановлених вимог до**

- **власника більше ніж п'яти одиниць цивільної вогнепальної зброї будь-якої категорії**, що зберігаються за одним місцем постійного зберігання зброї, обладнати місце постійного зберігання зброї системами охоронного призначення (п. 4 ст. 31 проекту).

Таким чином,

- **у проекті вимагається встановлення сигналізації**, зокрема, у тому випадку, коли йдеться про зберігання 5 одиниць зброї категорії В (травматичної зброї, яка споряджається патронами несмертельної дії).

Звертаємо увагу, що чинне законодавство не висуває подібних вимог навіть до зберігання вогнепальної зброї (див. Інструкцію про порядок виготовлення, придбання, зберігання, обліку, перевезення та використання вогнепальної, пневматичної, холодної і охолощеної зброї, пристроїв вітчизняного виробництва для відстрілу патронів, споряджених гумовими чи аналогічними за своїми властивостями металевими снарядами несмертельної дії, та патронів до них, а також боєприпасів до зброї, основних частин зброї та вибухових матеріалів, затверджену наказом МВС від 21.08.1998 № 622).

Щодо змін до Прикінцевих та перехідних положень проекту

Щодо змін до Закону України «Про Національну поліцію» (пп. 1 п. 7 прикінцевих та перехідних положень)

Законопроектом пропонується одночасно використовувати поняття «пристрої для відстрілу патронів, споряджених гумовими чи аналогічними за своїми властивостями металевими снарядами не смертельної дії» та «цивільна вогнепальна зброя категорії В» (тобто, травматична зброя) (див. п. 11 ч. 4 ст. 42, п. 10 ч. 3 ст. 45 даного Закону у редакції проекту).

При цьому, у проекті не вказується, чим відрізняються ці терміни.

Щодо змін до Закону України «Про охоронну діяльність» (пп. 2 п. 7 Прикінцевих та перехідних положень)

Законопроектом визначається, що «персоналу охорони під час здійснення охоронної діяльності дозволяється використовувати цивільну вогнепальну зброя виключно категорії D» (ч. 5 ст. 16 даного Закону в редакції проекту).

Отже,

- працівникам суб'єктів охоронної діяльності, які виконують свої обов'язки з ризиком для життя і здоров'я, дозволяється протидіяти можливому збройному нападу, використовуючи лише довгоствольну вогнепальну гладкоствольну зброя, тобто, мисливські рушниці, що призначені для стрільби дробом і спеціальними кулями на порівняно короткі відстані.

При цьому, не дозволяється навіть використання травматичної зброї (категорії В).

На наш погляд, вказані обмеження щодо використання вогнепальної зброї не лише створюють невиправданий ризик для працівників суб'єктів охоронної діяльності, а й ставлять їх в нерівне становище порівняно з поліцією охорони, яка також надає охоронні послуги третім особам, але, при цьому, має право використовувати будь-яку штатну вогнепальну зброя (див. наприклад, Інструкцію про організацію службової діяльності органів поліції охорони під час виконання заходів з фізичної охорони об'єктів, затверджену наказом

Щодо змін до Закону України «Про ліцензування видів господарської діяльності» (п. 3 п. 7 Прикінцевих та перехідних положень)

Звертаємо увагу, що як в чинній редакції, так і у запропонованій редакції п. 11 ч. 1 ст. 7 вказаного Закону, запроваджується ліцензування виробництва та ремонту **«холодної зброї»**, хоча **визначення цього виду зброї ні в законопроекті, ні в чинних законодавчих актах не дано.**

Щодо змін до Закону України «Про Дисциплінарний статут Збройних Сил України» (п. 8 п. 7 Прикінцевих та перехідних положень)

Законопроектом пропонується вилучити зі ст. 33 Дисциплінарного Статуту Збройних Сил України (далі – Дисциплінарний Статут) приписи щодо кола осіб і підстав для нагородження відомчими заохочувальними відзнаками «Вогнепальна зброя» і «Холодна зброя».

Нагадаємо, що відповідно до чинної ст. 33 Дисциплінарного Статуту

- вказаними відомчими відзнаками можуть бути нагороджені військовослужбовці за визначні заслуги в забезпеченні обороноздатності України, недоторканності її державного кордону, підтриманні високої бойової готовності військ (сил), зміцненні національної безпеки, боротьбі зі злочинністю, захисті конституційних прав та свобод людини і громадянина, за бездоганну багаторічну службу, зразкове виконання військового та службового обов'язку, виявлені, при цьому, честь і доблесть.

Враховуючи викладені у п. 2 Зауважень і пропозицій загального характеру міркування, вважаємо, що приписи, які визначають коло осіб, які можуть бути нагороджені іменною та відомчою вогнепальною зброєю, та підстави для такого нагородження, мають бути збережені (зокрема, й у тексті Дисциплінарного статуту).

Керівник Головного управління

С. Тихонюк

Вик.: В. Попович, О. Петриченко